

24.

Vyjádření k problematice předmanželského a mimomanželského sexu

Uvědomujeme si, že vlivem etického relativismu postupujícího naší společností, jsme jako křesťané vystaveni velikému tlaku v oblasti sexu v tom smyslu, že předmanželský či mimomanželský sex se pro mnoho lidí stal normálním. Určité tendence relativizovat mimomanželský sex jako hřích vnímáme i v církvi. Při stanovování etických norem v této oblasti chceme vycházet z Písma.

1. Sex ve smyslu tělesného spojení mezi mužem a ženou, stanovil do manželství Bůh ve svém slově, nejedná se tedy o výmysl církve. Viz např. texty: Lv 20, 10; Př 7, 5-27; Ř 7, 2-3; 1K 6, 16-19; 7, 8-9.
2. V obecnějším smyslu starozákonní význam slova „smilnit“ znamená modloslužbu - tedy zpronevěru se Boží smlouvě (Jr 3,8.9; Ez 23, 37. 43; Oz 2,2-13). Protože manželství je určitým druhem smlouvy uzavřeným mezi mužem a ženou před Bohem a lidmi, chápeme mimomanželský sex jako porušení manželské smlouvy.
3. Na několika místech Písma se srovnává sexuální spojení mimo manželství s odpadnutím od Boha (Iz 1, 21; Jr 2, 20; 3, 1-20; Ez 23; Oz 4,12). Uvedené texty vnímáme jako zdůraznění vážnosti sexuálního spojení mimo manželství.
4. Věříme, že manželstvím na sebe muž či žena bere závazek, kterým druhému sděluje, že vztah s ním chce budovat v dobrém i ve zlém (1K 7, 10; Ef 6, 31-33). Tento kontext je pro lidskou sexualitu lepší než pohled na sex jako na hru nebo jako na pouhé vyjádření vzájemné přitažlivosti. Jakkoli slovo závazek může znít nepopulárně, považujeme jej za jeden ze základních pilířů lásky.
5. Věříme, že ovládání tužeb není ničím degradujícím. Otázka je spíše opačná - zda ten, kdo není schopen ovládat svůj chtíč, je schopen, se ovládat v manželství, kde jsou periody, kdy sex není možný.
6. Odmítáme tvrzení, „že je třeba si před manželstvím prozkoušet, zda si sedneme v posteli“. Chození chápeme jako jedinečnou možnost sblížení se po duchovní a duševní stránce. Sex se potom stává určitým završením těchto dvou aspektů osobnosti. Pochopitelně nemusí hned od začátku manželství dojít k dokonalému souladu, nicméně právě proto, že se máme rádi se i nesoulad dá proměnit v soulad a radost a to mnohem spíše, než když po pár neúspěších budu mít sex s jiným, jinou. Naopak, vyzkoušení, zda nám to půjde v posteli, může přerušit zdravý vývoj vztahu, který předpokládá poslušnost duchovního poznávání, přátelství, bližšího vztahu, který až v manželství vrcholí tělesným spojením.
7. Věříme, že sexuálním spojením druhému dávám i kus své duše. Bible zná pro sexuální spojení muže a ženy výraz „stát se jedním tělem“ nebo „poznat se“. Obojí evokuje hluboké spojení na všech rovinách osobnosti. Toto hluboké vzájemné oddání se, nelze rozdávat kde komu nebo jen proto, že jsem se zamiloval.
8. Víme, že překonávat sexuální pud není snadné, že sexualita patří k nejsilnějším pudům v člověku. Nicméně argument „že je to silnější než já“ není argumentem proč

něco dělat nebo nedělat. Křesťanství není o následování svých instinktů, ale o dání instinktů do jistých hranic.

9. Vztahy založené především na sexu nemohou vydržet, protože když vyprchá tělesná přitažlivost, zmizí i láska.
10. Věrnost a sex v manželství je ochranou i před pohlavními chorobami. Tento argument ale většinou uznávají až ti, kdo nějakou pohlavní chorobou trpí. Argument, že kondom nás ochrání, je absurdní v tom smyslu, že není příliš mnoho lidí, kteří by i s kondomem dobrovolně měli pohlavní styk s člověkem nakaženým např. nemocí AIDS.
11. Zkušenosti mnohých znovuzrozených křesťanů ukazují, že vydržet se sexem do manželství nebo zachovat si vzájemnou věrnost celý život je možné (možné vždy neznamená jednoduché). Navíc věrnost v manželství či zdrženlivost před svatbou jejich vztah nijak negativně nepoznamenaly. Pravdou je opak.
12. Nechceme odsuzovat ty, kteří v sexuální oblasti zhřešili, ale zdůraznit, že Pán Bůh odpouští každý hřích - i v oblasti sexu. Cesta k odpuštění nicméně není v relativizování hříchu, ale skrze pokání.

Rada Církve bratrské, červen 2006
otištěno v časopise Brána, 7-8/2006, s. 9